

بررسی رابطه بین ابعاد گرایش مدیران به تصمیم گیری مشارکتی و تاثیر آن بر عملکرد سازمانی کارکنان (نمونه مورد مطالعه: کارکنان دانشگاه پیام نور ارومیه)

مریم سرداری کاوکانی^۱، فاطمه محمدیان گل^۲

^۱مدرس دانشگاه پیام نور ارومیه kamalbh2000@gmail.com

^۲دانشجوی کارشناسی رشته مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور ارومیه farid.taymaz@gmail.com

چکیده

هدف اصلی این بررسی رابطه بین ابعاد گرایش مدیران به تصمیم گیری مشارکتی و تاثیر آن بر عملکرد سازمانی کارکنان (نمونه مورد مطالعه: کارکنان دانشگاه پیام نور ارومیه) می باشد. تعداد آنها بر اساس آمار سازمان، در زمان انجام پژوهش حدود ۱۳۰ نفر می باشد که از این میان تعداد ۹۷ نفر به عنوان نمونه آماری با استفاده از جدول مورگان به روش تصادفی ساده انتخاب شده اند و اطلاعات با استفاده از پرسشنامه ها گردآوری شده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از رگرسیون خطی ارتباط بین متغیرهای هریک از فرضیات

مقدمه

امروزه با پیچیدگی و تخصصی شدن رقابت، نوآوری به عنوان یکی از مزیت های اصلی برای حیات سازمانها محسوب می شود. همه سازمانها برای بقا و ماندن نیازمند ایده های نو و بدیع هستند. ایده های نو و بدیع همچون روحی در کالبد سازمان دمیده می شود و آن را از نیستی و فنا نجات می دهد. نوآوری نه تنها سازمان ها را قادر می سازد نسبت به رقبا مزیت رقابتی به دست آورند، بلکه ابزار سودمندی را برای ارتقای عملکرد سازمانی ارائه می کند. دانش تصمیم گیری به عنوان منبع عمده برای نوآوری و بهره وری سازمانی از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. هدف عمده دانش تصمیم گیری در قالب تنوع در سطوح تصمیم گیری، ایجاد و سازماندهی محیطی است که در آن افراد دانش خود را توسعه داده، با یکدیگر تبادل نموده، دانش دیگران را با دانش خود ترکیب کرده و نهایتاً آن را به کار بندند. بکارگیری و استفاده از سبک های تصمیم گیری متنوع در اتخاذ تصمیمات در سطوح مختلف سازمانی به اقتضای زمان، از ناحیه مدیران به نوبه خود به نوآوری در سازمان منجر خواهد شد؛ از این رو است که تصمیم گیری در قالب علمی خود و به اشکال مختلف در یک سیستم، به عنوان منبع و مرجعی اصلی در نوآوری شناخته شده است و از الزامات اساسی فرآیند نوآوری در سازمان محسوب می شود.

با توجه به اینکه دنیای سازمانهاست و متولیان اصلی این سازمانها، انسانها هستند حتی با وجود فن آوریهای جدید و روشهای تولید و خدمات مکانیزه نقش انسان به عنوان عامل مبانی در سازمانها غیرقابل انکار است. بنابراین منابع انسانی با ارزش ترین منابع برای یک سازمان محسوب می شود که بطور کلی به تمام فعالیت های یک

بررسی شد نتایج نشان داد که بین متغیر ابعاد گرایش مدیران به تصمیم گیری مشارکتی و مولفه های آن (اثربخشی تصمیم گیری مشارکتی، قدرت مدیریت تصمیم گیری مشارکتی، فرهنگ تصمیم گیری مشارکتی و تعهد مدیریت تصمیم گیری مشارکتی) رابطه مثبت و معنی داری با عملکرد سازمانی دارد.

کلیدواژگان: تصمیم گیری مشارکتی، مدیران، عملکرد سازمانی، دانشگاه پیام نور ارومیه

سازمان جهت می دهند و فعالیتهای آن را تحت الشعاع قرار می دهند (کریم زاده، ۱۳۷۸).

تصمیم گیری برای استفاده کارا از نیروی انسانی، تجهیزات و دیگر منابع سازمانی برای هر مدیری امری ضروری است و یک مدیر همیشه در صدد است تا بیشترین بهره وری را از امکانات و منابع خود برای دستیابی به هدفهای از پیش تعیین شده سازمانی محقق سازد. در فرآیند تصمیم گیری، تحصیلات، اطلاعات و تجربیات شخصی مدیر کافی به نظر نمی رسد؛ از این رو مدیران از روشهای گوناگون، سبکهای مدیریتی مختلف، مدل های تصمیم گیری متفاوت و مشاوران زیادی بهره می گیرند تا بتوانند به استانداردهای مطلوب خود و اهداف مورد نظر سازمان دست یابند. همچنین تصمیم گیری در مدیریت همواره از جهات مختلف مورد بررسی قرار می گیرد؛ این مفهوم ممکن است از دیدگاههای مختلف مطالعه شود ولی شاید مهمترین و قدیمی ترین پایه تقسیم بندی تصمیم گیری مربوط به میزان اثر فرد یا گروه در تصمیم گیری باشد. لذا تصمیم گیری در هر سازمان از مهمترین فعالیت های مدیریت محسوب می شود و هر یک از نظام های تصمیم گیری نیز دارای مقتضیات و معایب و مزایای خاص خویش هستند (آقایی فیثانی، ۱۳۷۷).

همواره در بیشتر سازمانها در سرتاسر دنیا، مدیران به دنبال ارتقاء و بهبود عملکرد سازمانهای خویش میباشند (مقیمی و همکاران، ۱۳۹۰)، به عبارت دیگر، امروزه اگر سازمانها بخواهند جایگاه خود را حفظ کرده و به نحوی عمل کنند که باعث بقاء، توسعه و موفقیتشان شود، ضروری است که در عملکرد خود تجدید نظر کرده و تعهدات خود نسبت به ارباب رجوعان را به درستی ایفا کنند (حسین پور و آذر،